

Nr. 113. Landsstingets Forhandlinger:
1793. 3die Beh. af Forsl.

ling som mindre tydeligt, nemlig, at det er Regjeringen, som træffer Afgjørelsen, og dernæst ogsaa at tydeliggjøre Betegnelsen af de Hensyn, der kunne komme i Betragtning ved Afstedigelsen. Saaledes har jeg navnlig forandret Udtrykket, ved egen Skyld" til, ved egen Brøde"; det er kun en Redactionsændring, thi jeg havde ved det første Udtryk tænkt mig det Samme som det, der er udtrykt mere tydeligt og skarpt ved, egen Brøde". Jeg har dernæst med Hensyn til, Uhygighed imod Forefætters Befalinger, nærmere bestemt dette saaledes, at det er, Forefætters i Embedsmedfør og tvorne Befalinger", hvilket ogsaa tjener til at tydeliggjøre. Søvrigt stemmer Hovedtanken i mit Forslag med, hvad jeg tillod mig at anbefale Thinget til Vedtagelse ved 2den Behandling. — Jeg skal ikke omtale de andre stillede Endringsforslag, i alt Fald ikke for de ere motiverede.

Sonne: Da det nærværende Lovforslag var til Behandling forrige Gang her i Salen, blev det med Hensyn til § 2 varmt gjort gjældende, at Embedsmændene burde have Ret til at faae deres Forhold undersøgt ved de ordinære Domstole; at, naar det blev bestemt, at Forsølgninger skulde skee efter de strengeste judicielle Regler, saa kunde man være sikker paa, at den vilde blive saa skarp som muligt, og at man i alt Fald ikke maatte affære Embedsmanden den Ret, som enhver anden Borger havde til at faae sin Skyld eller Ufkyld opklaret. Denne Motivering vil jeg tilstaae havde ogsaa for mig noget meget Tiltalende, og jeg tør vel næsten troe, at det var den, der foranledigede, at Forsvaret for de øvrige Forslag til denne Paragraph ikke var fuldt saa stærkt, som det maatte være under andre Omstændigheder vilde have været. Der blev imidlertid af et høitæret Medlem for Kjøbenhavn (Ussing) gjort opmærksom paa, at med Hensyn til Beviset for de Beskyldninger, der vare gjorte mod Embedsmanden, burde det ganske vist være saaledes, at det burde tilveiebringes ved

44de Møde, Ordentlig Samling, 1870, til Pensionstov. 1794

de ordinære Domstole, men at det derimod vilde være mindre rigtigt at henlægge Spørgsmaalet om, hvorvidt det Forhold, der var beviist, var af den Betskaffenhed, at det nedfatte Tilliden til og Afgtelsen for Embedsmanden, til samme Sted; det vilde bedre kunne bedømmes af en Slags administrativ Domstol som den, den høitærede Finanzminister havde foreslaaet i sit Lovudkast. Vi ere nu gaaede ud fra, at, naar det høie Thing vedtog det Forslag, der nu staaer som Lovforslagets § 2, saa har den Tanke ligget bagved, at Spørgsmaalet vilde blive gjenoptaget til 3die Behandling, og Paragraphen ændret saaledes, at Spørgsmaalet om, hvorvidt selve Skylden var beviist eller ikke, skulde afgjøres ved de ordinære Domstole, hvorimod Spørgsmaalet om, hvorvidt den beviiste Skyld havde nedsat den Tillid og Afgtelse, som den Vedkommende ifølge sin Stilling maatte have, skulde afgjøres af en administrativ Domstol. Det er nu et Forslag i den Retning, som et høitæret Medlem af Udvalget og jeg have tilladt os at stille, og som tildeels er det samme Forslag som det, den høitærede Finanzminister har stillet. Naar vi imidlertid ikke have kunnet slutte os til Ministerens Forslag, saa berøver dette paa en Omstændighed, som jeg skal tillade mig nærmere at forklare. Medens nemlig Lovforslagets § 2, saaledes som den oprindelig forelaa, indeholdt en Bestemmelse om, at saavel Beviset for Skylden, som Vedømmelsen af Skyldens Virkninger skulde underlægges den administrative Domstol, og Embedsmanden end ikke, naar han selv vilde det, kunde faae sit Forhold undersøgt ved de ordinære Domstole, saa gaaer den høitærede Ministers Forslag nu ud paa, at det førstnævnte Forhold i alle Tilfælde skal undersøges ved de ordinære Domstole. Der staaer ganske vist i det tredje Stykke af Ministerens Forslag, at det Forhold, hvorpaa Afstedigelsen begrundes, kan efter Afstedigelsen gjøres til Gjenstand for Undersøgelse og Paa kjendelse efter de for Justitsager gjældende Regler osv., og det kunde altsaa ved første